

บทที่ 4

บทสรุป และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้สามารถสรุปสาระที่สำคัญดังนี้

1. คำนวิธการศึกษา การใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่าง และกำหนดแผนการสุ่มแบบ stratified two-stage probability sampling ในการหยั่งเสียงประชามติใช้การได้ดี
2. การประมาณจำนวนผู้ที่จะไปใช้สิทธิควรคำนึงถึงปัจจัยด้านความสมบูรณ์ของระบบทะเบียนราษฎร และต้องนำปัจจัยนี้ไปวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงค่าประมาณ และการศึกษาครั้งนี้ก็พบว่า เมื่อนำปัจจัยด้านระบบทะเบียนราษฎรไปปรับค่าจะได้ค่าประมาณที่ใกล้เคียงกับค่าจริง
3. การประชาสัมพันธ์การเลือกตั้งได้ผลดีคือ การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อโทรทัศน์ วิทยุ การปักป้ายโฆษณาของทางราชการ และของผู้สมัคร
4. ผู้เลือกตั้งส่วนใหญ่ในเขต และนอกเขตเทศบาลใช้เกณฑ์พิจารณาที่จะเลือกพรรค
5. ผู้เลือกตั้งส่วนใหญ่คาดหวังให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีบทบาทในการแก้ปัญหา เศรษฐกิจ การสร้างถนน ซ่อมแซมถนน วัด พัฒนาบ้านเมือง

การคาดหวังให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีบทบาทซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรโดยตรง เช่น การตรากฎหมาย การควบคุมการทำงานของรัฐบาล ทำหน้าที่เป็นปากเสียงแทนประชาชน และทำตามนโยบายพรรคคิดเป็นร้อยละอยู่ในเกณฑ์ต่ำ

ข้อเสนอแนะ

1. การศึกษาครั้งนี้ประสบปัญหาเรื่องขาดข้อมูลด้านประชากร และแผนที่แสดงที่ตั้งครัวเรือน และจำนวนครัวเรือนที่แท้จริง ต้องอาศัยรวบรวมจากหน่วยงานหลายฝ่าย และบางครั้งข้อมูลเรื่องเดียวกัน แต่เก็บโดยหน่วยงานต่างกันจะมีค่าไม่ตรงกัน ต้องใช้วิธีประมาณการเอาเป็นส่วนใหญ่ ข้อเสนอแนะในที่นี้ก็คือ การวางแผนสุ่มตัวอย่างจะต้องใช้เวลาส่วนใหญ่ในการหาข้อมูลเบื้องต้นให้ถูกต้อง และมีข้อน่าสังเกตว่า

ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนครัวเรือน และแผนที่แสดงที่ตั้งที่ถูกต้อนั้นค้นหาได้จากทำการรณามัยตำบล

2. ระบบทะเบียนราษฎรจะเป็นปัญหาใหญ่ที่ทำให้จำนวนผู้ใช้สิทธิต่ำกว่าที่ควรจะเป็น เพราะทะเบียนรายชื่อผู้มีสิทธิจัดทำขึ้นจากระบบทะเบียนราษฎร แต่ระบบทะเบียนราษฎรนั้นไม่สามารถแสดงจำนวนผู้มีสิทธิอยู่ในพื้นที่พร้อมที่จะใช้สิทธิในวันเลือกตั้งได้

3. การให้พนักงานสัมภาษณ์สัมภาษณ์ผู้มีสิทธิในกลุ่มอายุ 20-29 ปี, 30-39 ปี และตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป โดยจำแนกตามเพศจำนวนพอ ๆ กัน น่าจะให้ผลดีแก่การศึกษา ซึ่งผลการศึกษาครั้งนี้ น่าจะยืนยันข้อเท็จจริงดังกล่าว